

עב:

עין משפט  
נר מצוה

בן סורר ומורה פרק שמיני סנהדרין

מסורת הש"ס

- 16 וְיָיִר הַיּוֹסֵף לִקְחוֹת עִי  
דריה תהי' (ק) (ל) וְיָיִר לִקְחוֹת
- 17 בָּרְמָה לֵאמֹר לֵאמֹר לְעוֹלָם  
(ד) וְיָיִר לִקְחוֹת עִי וְיָיִר לִקְחוֹת
- 18 וְיָיִר לִקְחוֹת עִי וְיָיִר לִקְחוֹת
- 19 וְיָיִר לִקְחוֹת עִי וְיָיִר לִקְחוֹת
- 20 וְיָיִר לִקְחוֹת עִי וְיָיִר לִקְחוֹת
- 21 וְיָיִר לִקְחוֹת עִי וְיָיִר לִקְחוֹת
- 22 וְיָיִר לִקְחוֹת עִי וְיָיִר לִקְחוֹת
- 23 וְיָיִר לִקְחוֹת עִי וְיָיִר לִקְחוֹת
- 24 וְיָיִר לִקְחוֹת עִי וְיָיִר לִקְחוֹת
- 25 וְיָיִר לִקְחוֹת עִי וְיָיִר לִקְחוֹת
- 26 וְיָיִר לִקְחוֹת עִי וְיָיִר לִקְחוֹת
- 27 וְיָיִר לִקְחוֹת עִי וְיָיִר לִקְחוֹת
- 28 וְיָיִר לִקְחוֹת עִי וְיָיִר לִקְחוֹת
- 29 וְיָיִר לִקְחוֹת עִי וְיָיִר לִקְחוֹת
- 30 וְיָיִר לִקְחוֹת עִי וְיָיִר לִקְחוֹת

**אז הכא על הבן.** במחמת מספק אל יתנהו בנו דודאי רחמי האב על בנו ואפילו הוא מזיל ממונו לא יהרגהו הלכך דמיס לו עד שידע לך כשמש שהוא אחרי עליו ושוואך: **כן על האב.** וכ"ש איניס דעלמא הרגהו מספק דודאי אדעתא דהכי אחא לך קיימת ליה לאפיה קטיל לך עד שידע לך כשמש שהוא רחמני עליך ככא על הבן: **דמיס לו.** לשון רביס הוא להכי אחא לומר לך דבין בחול בין בשבת אסור לכן להרוג את אביו במחמת שחרי לא נא על עסקי נפשות: **אין לו דמיס.** לשון רביס דכתיב גבי איניס דעלמא להכי אחא לומר לך אין לו דמיס לא בחול ולא בשבת והכנה: **רוגי בית דין כשכא לא קטלינן.** כדאמרין כפרק אחד דיני ממונות (לעיל דף לה:) מלא תצערו אש בכל מושבותיכם: **קא משמען.** דקטלינן משום פקוח נפש דהאיך: **לפקח עליו אש הגל** אש כשהיה חומר נפל עליו (אח) הגל מספקין עליו היכא דלא נא על על עסקי נפשות כיון דניתן להרוג בלא התראה גברא קטילה הוא משעת 'סמיניה: והוכח **ככל אדם.** אפילו איני בעל המון מותר להרוג מדלא כתיב והכחי: **כפי"ב הוא.** דמותר להרוג משום דלמאי גנב קיס ליה גנוויה דבעי"ב אינו מעמיד עצמו על ממונו הלכך אדעתיה למקטליה **אחא:** **אכל שאר כל אדם לא.** שהרי גנב זה לא נא אלא על עסקי נפשות של זה: **קמ"ל.** דבין דעל עסקי נפשות ישראל אחא רודף הוא וניתן להצילו לגמול הבית כשמש על זה: **אשס אי אשה יכול להרוג כסיוף.** כגון שהיה מכסף או שהיה לו נהר מפסיק ואמה יכול לירות בו חן או אן: **שני כסובין הכאין פאחד.** כפרק גמרי הדין (ל) דלא צעינן כהו קרא דכתיב הלכך אי לא רכייה הוה אמילא ליעיב מיתה הכתובה בו כגון הכאה אבל לא לחונקו להעביעו דמיס: ואין לי **אלא מחסרת.** שחחר כותל: גנו. ועלה לו כסולס: **חלבו וקרסיפו.** ונכנס בו דרך הפתח שמאלו פתח מנין: **ח"ל ימלא הגנב.** מדלא כתיב אש במחמת ימלאנו וכתיב הגנב ימירא משמע בכל לדין שיהא נראה לך גנב: **מלויין כמסרת.** כלומר מלויין ורגילין לחמור: זו היא מתני'

**כאן באב על הבן.** כדמתיא דאס כדור לך כשמש שאין לו שלום עמך הרגהו הא כמתחיל אל מהרנהו ובשמעתה קמיימא דפסקהיס (דף ג:) ושם דדרשינן לאור יקוס רוחא אי פשיטא לך מילתא כנהורא דלנפשות קאמי רוחא הוא וניתן להצילו כשמש שפשוט כנהורא כגון בן על האב או כל אדם ולא יתכן כדאמרין הכא דהיי אפילו נסממא רוחא הוא ולא צעינן שיהא פשוט כנהורא אלא התם יא לומר כולה נאב על הבן דאי קיס ליה גנוויה ששנאו רוחא הוא וניתן להצילו כשמש ואי מספקא לך מילתא כליולא יא צעינן כגנב ולא ניתן להצילו כשמש: **ישראל הוא בן ברית הוא.** ישראל ולא כותי בן ברית ולא מומר לעבודת כוכבים דמותרין לעבודת כוכבים הו מורדין ולא מעלין: ומיה

א א מיי פירי מהלכות  
נתיב הלא י פתח שם:  
**מא ב מיי** שם הלכה ו:  
**מב ב מיי** שם הלכה ו:  
**מג ד מיי** שם הלכה ו:  
**מד ד מיי** שם הלכה ו:  
**מה ד מיי** פ"א מה' הלכה ו:  
**מז מיי** שם הלכה ו:  
**מח ט מיי** שם הלכה ו:  
**מט ט מיי** שם הלכה ו:  
**מו ט ט מיי** שם הלכה ו:  
**מו ט ט מיי** שם הלכה ו:

תורה אור השלם

1. אם ירדה השמש עליו דמיס לו שלם ישרא אס אין לו תומכ בנכתח: שמה ככ ב.
2. אם במחמת ימלא הגנב והכה ומת אין לו דמיס: שמה ככ ב.
3. או באיזה דבור בידו ויתן מות וימת המכה רבה הוא כמות המכה את הירצח בפניו בו: במדבר לה כא
4. שפך דם האדם באדם דמו ישפך כי בצלם אלהים יצרה את האדם: בראשית טו ו

מוסף רש"י

אין לי. אי לא כתיב אלא יומת אלא במיתה המורה בו. סיף ויעיי' ה' מנין שאם אי אחא יכיל כו'. כגון שהיה כפטיה ויתא ויתא יול לויק בו חן או לטויש (ביב דהו) ת"ל מות יומת. ריטיס הוא ויעיי' ה' שני כסובין הבאין באחד אין מלמד. מדלא כתיב אש דגמור טילה מיה (פדושיו כו.) אלא החביון בין שובג למיוד. של ויכל לומר כתיב היי שחחר ויעיי' ה'.

**דקטלינן אלא דמיס לו בין בחול בין בשבת השתא בחול לא קטלינן ליה בשבת מכעיא אמר רב ששת לא נצרכא:** אלא לפקה עליו את הגל תנו רבנן: **והוכח:** "ככל אדם ומת" **בכל** מיתה שאתה יכול להמיתו בשלמא והוכח ככל אדם **איצטריך סד"א** כעל הבית הוא דקים (להו) דאין אדם מעמיד עצמו על ממונו אבל אחר לא קמ"ל דרודף הוא ואפילו אחר נמי אלא ומת בכל מיתה שאתה יכול להמיתו כמה לי מרוצח נפקא דרתניא **ומת וכת המכה רוצח הוא** אין לי אלא במיתה האמורה בו ומנין שאם אי אמה יכול להמיתו במיתה הכתובה בו שאתה רשאי להמיתו ככל מיתה שאתה יכול להמיתו ת"ל מות יומת מ"מ שאני התם דאמר קרא מות יומת ויגמר מיניה משום דהוה רוצח וגואל הדם שני כסובין הבאין כאחד אין מלמדוין תנו רבנן: **מחחרת אין לי** אלא מחחרת גנו חצירו וקרפיפו מנין ת"ל **ימצא הגנב מ"מ** אם כן מיה ת"ל מחחרת ימפני שרוב גנבים מצויין במחחרת תניא אידך מחחרת אין לי אלא מחחרת גנו חצירו וקרפיפו מנין תלמוד לומר **ימצא הגנב מ"מ** א"כ מה תלמוד לומר מחחרת **מחחרתו זו** היא תורתא אמר רב הונא **קטן הרודף ניתן להצילו כשמש** כגבר הודף אינו צריך התראה לא שגא גדול ולא שגא קטן איתוביה רב כסודא לרב הודף **הוצא ראשו** אין נוגעין בו לפי שאין דוחין נפש מפני נפש ואמאי רודף הוא שאני התם דמשמאי קא רדפי לה נימא מסייעא ליה רודף שהיה רודף אחר חבירו להורגו אומר לו ראה שישראל הוא ובן ברית הוא והתורה אמרה **ישוף דם האדם באדם דמו ישוף** אמרה תורה הצל דמו של זה בדמו של זה והיא רבי יוסי ברבי יהודה היא **דתניא רבי יוסי בר' יהודה** אומר חבר אין צריך התראה לפי שלא ניתנה התראה אלא להבחין בין שוגג למויד ת"ש רודף שהיה רודף אחר חבירו להורגו אמר לו ראה שישראל הוא ובן ברית הוא והתורה אמרה **ישוף דם האדם באדם דמו ישוף** אמר יודע אני שהוא כן פטור ע"מ כן אני עושה חייב לא צריכא דקאי בתרי עיברי דנראה דלא מצוי אצוליה מאי איכא דבעי איתווי לבי דינא בי דינא בעי התראה איבעית אימא אמר לך רב הונא אנא דאמרי כתנא דמחחרת דאמר מחחרתו זו היא התרתא: מתני'

**הפראסו.** ש"ס התראה אחת אלא הכירו מיד דכיון דערמ ומסר נפשיה לחמור אדעתא דהכי אחא דאי קאי לאפאי קטילנא ליה ואמרה מורה כיון דרודף הוא א"ס התראה אלא מזלינן אותו כשמש. אבל נכנס לחצרו ונגו דרך הפתח אינו הורגו עד שימרו בו בעדים חוי דקאימנא כאשך וקטילנא לך וזה יקבל עליו התראה ויאמר יודע אני ועל מנת כן אני עושה שאם תעמוד לנגדי אהריג אותך אבל בלא התראה לא דלילמא לאו אדעתא דנפשות קא תחי אלא דאשכח פתחא להדיא ועל אדעתא דאי קאי באפאי ליופוק: **קטן הרודף.** את קטן אחר להרוג: **ניתן להצילו כשמש.** דלילינן לקמן (דף עג.) רוחא ניתן להצילו כשמש והאי אש"ג דקטן הוא ולאו כר קבולי התראה הוא לגבי דרישה דנו כגדול: **קסבר.** רב הונא רודף אין צריך התראה לענין להצילו כשמש דלא ניתנה התראה אלא לענין ב"ד דלא מצי למקטליה אס הרג בלא התראה: **ולא ראשו.** בלאשה המקשה לילד ומסוכנת. וקמי רישא החיה פושטת ידה וחמתהו ומוציאתהו לכאריס דכל זמן שלא יא לאור העולם לאו נפש הוא וניתן להורגו ולהצילו את אמו אבל יא ראשו אין נוגעיס בו להורגו דהוה ליה כילוד ואין דוחין נפש מפני נפש. ואם תאמר מעשה דשבע בן בכרי (שמואל ב ג) הנה ראשו מושך אליך לדחו נפש מפני נפש התם משום דלפילו לא מסרוהו לו היה נהרג צעיר כשיתפשנה יואב והן נהרגין עמו אבל אס היה הוא נולד אש"פ שהן נהרגין לא היו ראשין למקרו כתי להציל עצמן אז נמי משום דמורד במלכות הוא והכי מפרש לה כדמספקא דמחמהו: **משמא קא רדפי לה.** לאמיה: **והפורה אמרה שוקך דם האדם באדם דמו ישפך.** כל הרואה אותו ישפוך דמו כשכיל אותו אדם שהוא רודף דהיינו באדם כשכיל אדם הגרף. והא הכא דלא קמי יודע אני ועל מנת כן אני עושה ואין כאן קבלת התראה ואפילו הכי מיחייב: **היא ר' יוסי בר' יהודה היא.** דלפילו כהרוגי ב"ד לא נעו התראה אלא להבחין הלכך חבר לא נעו התראה ולא הבחנה ועם הארץ נעו לאיתרווי דלא ניתא שוגג היימי אבל קבלת התראה אפילו נעם הארץ לא נעו: **עבור.** כל כמה דלא אמר על מנת כן אני עושה שאהרג עליו כליפסינן כהיו בודקין (ולעיל דף מה.) יומת המת (דברים י) עד שימיר עצמו למיתה. קא מני הכא גבי רודף דנעו התראה ואס לאו אין מזלינן אותו כשמש: **דקאי בפני עברי נהרג.** המתה מנז זה והרודף והגדף מנז אחר: **דלילינא לא מני.** והאי פטור וחייב דקאמר אמיתת בית דין קאי ולאחר שהרגו לנדרף: **מאי איכא.** כלומר מאי קא רמי עליהו דהך רואין למעבד: **דבעי לאיטווי לבי דינא ומקטליה.** דכתיב (דברים כג) ובערת הרע מקרבך הלכך נעו התראה דכלאו הכי לא מקטלי ליה: זו היא **הפראסו.** אלמא משום דמחוקין ליה רודף לא נעו התראה: מתני'

**סנהדרין**  
פרק שמיני  
בן סורר ומורה  
אז הכא על הבן.  
במחמת מספק אל יתנהו בנו דודאי רחמי האב על בנו ואפילו הוא מזיל ממונו לא יהרגהו הלכך דמיס לו עד שידע לך כשמש שהוא אחרי עליו ושוואך: כן על האב. וכ"ש איניס דעלמא הרגהו מספק דודאי אדעתא דהכי אחא לך קיימת ליה לאפיה קטיל לך עד שידע לך כשמש שהוא רחמני עליך ככא על הבן: דמיס לו. לשון רביס הוא להכי אחא לומר לך דבין בחול בין בשבת אסור לכן להרוג את אביו במחמת שחרי לא נא על עסקי נפשות: אין לו דמיס. לשון רביס דכתיב גבי איניס דעלמא להכי אחא לומר לך אין לו דמיס לא בחול ולא בשבת והכנה: רוגי בית דין כשכא לא קטלינן. כדאמרין כפרק אחד דיני ממונות (לעיל דף לה:) מלא תצערו אש בכל מושבותיכם: קא משמען. דקטלינן משום פקוח נפש דהאיך: לפקח עליו אש הגל אש כשהיה חומר נפל עליו (אח) הגל מספקין עליו היכא דלא נא על על עסקי נפשות כיון דניתן להרוג בלא התראה גברא קטילה הוא משעת 'סמיניה: והוכח ככל אדם. אפילו איני בעל המון מותר להרוג מדלא כתיב והכחי: כפי"ב הוא. דמותר להרוג משום דלמאי גנב קיס ליה גנוויה דבעי"ב אינו מעמיד עצמו על ממונו הלכך אדעתיה למקטליה אחא: אכל שאר כל אדם לא. שהרי גנב זה לא נא אלא על עסקי נפשות של זה: קמ"ל. דבין דעל עסקי נפשות ישראל אחא רודף הוא וניתן להצילו לגמול הבית כשמש על זה: אשס אי אשה יכול להרוג כסיוף. כגון שהיה מכסף או שהיה לו נהר מפסיק ואמה יכול לירות בו חן או אן: שני כסובין הכאין פאחד. כפרק גמרי הדין (ל) דלא צעינן כהו קרא דכתיב הלכך אי לא רכייה הוה אמילא ליעיב מיתה הכתובה בו כגון הכאה אבל לא לחונקו להעביעו דמיס: ואין לי אלא מחסרת. שחחר כותל: גנו. ועלה לו כסולס: חלבו וקרסיפו. ונכנס בו דרך הפתח שמאלו פתח מנין: ח"ל ימלא הגנב. מדלא כתיב אש במחמת ימלאנו וכתיב הגנב ימירא משמע בכל לדין שיהא נראה לך גנב: מלויין כמסרת. כלומר מלויין ורגילין לחמור: זו היא מתני'

א א מיי פירי מהלכות  
נתיב הלא י פתח שם:  
**מא ב מיי** שם הלכה ו:  
**מב ב מיי** שם הלכה ו:  
**מג ד מיי** שם הלכה ו:  
**מד ד מיי** שם הלכה ו:  
**מה ד מיי** פ"א מה' הלכה ו:  
**מז מיי** שם הלכה ו:  
**מח ט מיי** שם הלכה ו:  
**מט ט מיי** שם הלכה ו:  
**מו ט ט מיי** שם הלכה ו:  
**מו ט ט מיי** שם הלכה ו: